

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lipca 2008 r. w sprawie R 1031/2007-1; oraz
- obciążenie pozwanego i ewentualnie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ISDIN” dla towarów należących do klas 3 i 5 — zgłoszenie nr 3 288 339 Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Pfizer Ltd Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: dokonana w Irlandii rejestracja nr 64 939 słownego znaku towarowego „ISTIN” dla towarów należących do klasy 5; dokonana w Zjednoczonym Królestwie rejestracja nr 824978 słownego znaku towarowego „ISTIN” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że rozpatrywane znaki towarowe są podobne, że oznaczone nimi towary były nieznacznie podobne i że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — AES-Tisza przeciwko Komisji

(Sprawa T-468/08)

(2009/C 6/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Węgry) (przedstawiciele: T. Ottervanger i E. Henny, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie C 41/2005;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008)2223 wersja ostateczna z dnia 4 czerwca 2008 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz niektórych producentów energii elektrycznej w formie długoterminowych umów dotyczących zakupu energii elektrycznej (power purchase agreements, zwanych dalej „PPA”) zawartych między Magyar Villamos Művek Rt. (dalej „MVM”) — operatorem sieci należącym do państwa węgierskiego a tymi producentami przed przystąpieniem Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej [Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — „koszty osierocone” na Węgrzech]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, a nadto naruszyła podstawowe zasady prawa europejskiego, uznając, że zobowiązania do zakupu ustanowione w PPA zawartej między MVM a skarżącą stanowią niezgodną z prawem pomoc państwa. Na poparcie swych twierdzeń skarżąca podnosi siedem zarzutów.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim błędnie zastosowała prawo i popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, nie przedstawiając wystarczających dowodów na okoliczność, że zarzucana pomoc skutkowałą przyznaniem skarżącej korzyści o charakterze selektywnym, pochodzącej z zasobów państwowych.

Po drugie skarżąca podnosi, iż uznając PPA zawarte przez skarżącą za pomoc państwa i nakazując jej odzyskanie, decyzja narusza podstawowe zasady prawa wspólnotowego. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej uprawnienia proceduralne poprzez nieposzanowanie prawa do bycia wysłuchanym. Według skarżącej Komisja naruszyła także podstawowe zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim zastosowała ocenę ex post w odniesieniu do zarzucanych środków pomocy, odstępując — bez wskazania jakichkolwiek istotnych powodów — od utrwalonej praktyki dokonywania oceny ex ante. Skarżąca podnosi nadto, że Komisja naruszyła zasady bezstronności i równego traktowania.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywiste błędy w zakresie oceny, stosując kumulatywne kryteria przewidziane w art. 87 ust. 1 WE do oceny zawartych przez skarżącą PPA, dokonywanej w okresie po jej przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Po czwarte skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła ciężący na niej na mocy art. 253 WE obowiązek uzasadnienia, w szczególności zaś w odniesieniu do wniosków w zakresie kwalifikacji PPA jako pomocy począwszy od dnia 1 maja 2004 r. oraz przy zastosowaniu scenariusza rynku „hipotetycznego”.

Po piątę skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 3 lit. a) i c) WE, nie biorąc pod uwagę roli, jaką spełniały zawarte przez skarżącą PPA z punktu widzenia zapewnienia niezbędnych inwestycji w nowoczesnym i zmodernizowanym zakładzie.

Po szóste w ocenie skarżącej Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek zapewnienia precyzyjności prawa w odniesieniu do odzyskania pomocy, nie dokonała analizy zakresu ani wartości „zobowiązań do zakupu” oraz oparła nakaz odzyskania pomocy na elementach hipotetycznych.

Skarżąca podnosi wreszcie, że nakazując odzyskanie zarzucanej pomocy, Komisja naruszyła podstawowe zasady prawa wspólnotowego.

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2008 r. —
Companhia Muller de Bebidas przeciwko OHIM —
Missiato Industria e Comercio (61 A NOSSA ALEGRIA)**

(Sprawa T-472/08)

(2009/C 6/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Companhia Muller de Bebidas (Pirassununga, Brazylia) (przedstawiciele: G. Da Cunha Ferreira i I. Bairrão, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Missiato Industria e Comercio Lda (Santa Rita do Passa Quatro, Brazylia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lipca 2008 r. w sprawie R 1687/2007-1 w zakresie, w jakim utrzymuje ona w mocy decyzję dopuszczającą rejestrację przedmiotowego wspólnotowego znaku towarowego;
- unieważnienie rejestracji przedmiotowego wspólnotowego znaku towarowego dla wszystkich chronionych towarów ze względu na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie; i
- obciążenie strony pozwanej i Missiato Industria e Comercio Lda kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Missiato Industria e Comercio Lda

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „61 A NOSSA ALEGRIA” dla towarów z klasy 33

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 273 105 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 331 952 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; zarejestrowany w Beneluksie graficzny znak towarowy nr 576 901 „CACHAÇA 51” dla towarów z klas 32 i 33; zarejestrowany w Danii graficzny znak towarowy nr VR 1998 03649 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; zarejestrowana w Zjednoczonym Królestwie seria graficznych znaków towarowych nr 2 248 316 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2 354 943 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 30 071 545 „CACHAÇA 51”; zarejestrowany w Austrii graficzny znak towarowy nr 161 564 „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; powszechnie znany w Portugalii graficzny znak towarowy „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33; powszechnie znany w Portugalii słowny znak towarowy „CACHAÇA 51” dla towarów z klasy 33.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na mylne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych; naruszenie artykułu 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na mylne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że dowody przedstawione przez skarżącą nie wystarczyły do wykazania, iż wcześniejsze znaki towarowe były powszechnie znane w Portugalii lub co najmniej w całości miały charakter wysoce odróżniający.

**Skarga wniesiona w dniu 28 października 2008 r. —
Apollo Group przeciwko OHIM (THINKING AHEAD)**

(Sprawa T-473/08)

(2009/C 6/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apollo Group, Inc. (Phoenix, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Jaeger-Lenz i A. Link)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)